

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 378/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 15 PP 3/2017 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 54/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len

„okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 PP 3/2017 a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Tos 54/2017. Jadrom podanej sťažnosti boli prietahy v konaní oboch súdov vo veci konania o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody doručenej okresnému súdu 10. januára 2017.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že o žiadosti sťažovateľa (bod 1) rozhodol okresný súd uznesením č. k. 15 PP 3/2017-33 z 10. februára 2017 tak, že sťažovateľa podmienenčne prepustil z výkonu trestu. Uvedené rozhodnutie krajský súd na odvolanie prokurátora uznesením sp. zn. 5 Tos 54/2017 z 20. apríla 2017 zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Termín verejného zasadnutia bol na okresnom súde stanovený na 19. jún 2017 a celkovú dĺžku konania považoval sťažovateľ s poukazom na ústavu za neprimeranú.

3. Sťažovateľ v petite sťažnosti žiadal vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu v bode 1 označených práv, prikázal oboj súdom, aby vo veci urýchlene rozhodli, priznal mu primerané zadostučinenie v sume 2 600 € a náhradu trov konania.

II.

4. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom... (sťažovateľom namietané porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru sú celkom zjavne bez významu k nosným dôvodom sťažnosti, pozn.).

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa

namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Ústavný súd po oboznámení sa so s'ťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľa doručená ústavnému súdu 22. júna 2017 (bod 1) je zjavne neopodstatnená.

10. Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, ktoré začalo doručením žiadosti s'ťažovateľa 10. januára 2017 (bod 1), o ktorej okresný súd rozhodol 10. februára 2017, ktoré rozhodnutie krajský súd 20. apríla 2017 zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným (aj krajským) súdom (5 mesiacov) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené okresným súdom a krajským súdom bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že všeobecné súdy dôsledne nepostupovali v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02).

11. Z týchto dôvodov ústavný súd s'ťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Keďže s'ťažnosť bola odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť, ústavný súd nemohol rozhodovať o ďalších návrhoch s'ťažovateľa, ktoré sú viazané na skutočnosť, že s'ťažnosti bude vyhovené. Rovnako nerozhodol o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu.

13. Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí s'ťažovateľ v tejto veci

za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priesťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017